

DREAM WEAR Club

1 / 2017, toukokuu

SISÄLTÖ 1/2017

Pääkirjoitus, taittajan terkut	3
Translaki uusiksi	4
Valoimpulssihoito karvanpoistossa	6
Psykologinen, sosiaalipsykologinen ja neuropsykologinen	8
Tervehdys kaikki ihanat!	10
Jääprinsessana median lellikiksi?	11
Kukkien saarella	12
Meikkikurssilla	15
Hauhon ohjelma	18

TAPAHTUMAT 2017

DreamWearin kahvi-illat

Transtukipisteellä Helsingissä
jokaisen kk:n 2. maanantai ja 4. tiistai
klo 19.00 ellei toisin mainita.

Muut tapahtumat

Muista tapahtumista löydät tietoa tämän lehden sivuilta, paikallisen SETAn toimistolta, Transtukipisteeltä sekä kotisivuiltamme internetistä.

Wuolteen viikonloput ym.....

DREAMWEAR CLUB R.Y.

Kotisivut

<http://www.dreamwearclub.net/>

Sähköposti

dwc@dreamwearclub.net

www.facebook.com/DreamWearClub

Yhdistyksen tili

FI49 5770 0520 1002 53

Jäsenmaksu

20 € / vuosi 2017

Miksi kannattaa olla DWC:n jäsen?

- ilo kuulua mukavaan joukkoon
- oma jäsenlehti
- saat oikeaa tietoa omasta identiteetistäsi
- olet etuoikeutettu jäsenten tapahtumiin
- ilmainen jäsenyys puolisollesi
- jne, jne...

Seta

Trans-
tukipiste

Pasilanraitio 5, 2. krs, 00240 Helsinki

Johtava sosiaalityöntekijä

Maarit Huuska

050 913 3278 (ti 14-16)

maarit.huuska@seta.fi

DreamWear Club 1/2017

ISSN 1456-6079

19. vuosikerta

Ilmestyy 2-4 kertaa vuodessa

Päätoimittaja: Kristiina XL

Taitto/ulkoasu: Kirsi & Kristiina XL

Toimituksen sähköposti:

toimitus@dreamwearclub.net

Etukansi:

"Maimu", kuva Timo Tähkänen

Takakansi:

Turun Minkit peruukkiliike

Kinnusella. Kuva Kristiina XL

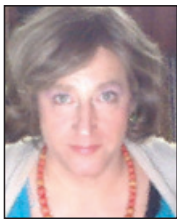
Tämän numeron avustajat:

Anukatariina, Maimu, Hanna-Maria,
Sari Kristiina, Susanna,
Minna-Maaria

Painopaikka:

KL-Digipaino

Edixion 120g/90g

LEHDEN SILMUJA, AJATUKSEN VERSOJA

Yhdistyksemme rekisteröitymisen 20-vuotissynttäreitä vietettiin koko viime vuosi oikein rahan edestä ja nyt mennään hieman matalammalla profililla, ainakin biletyksen osalta. Bileitä kaivataan ja biletyks on tärkeää, tietenkin, vaikka emme ehkä ole bilejärjestäjinä kummoisiakaan. Jäsenistöstä kyllä löytyy monipuolista osaamista ja tulevassa kevättapaamisessa Hauholla (kyllä, edelleen Hauholla) ohjelma tuleekin olemaan melkoisen omaehtoista ja omin voimin toteutettua. Kokemus viime syksyltä opetti, että vieraan apuun ei voi tuudittautua. Meillähän on omasta takaa runoilijoita, muusikoita, koomikoita... rohkeasti estraadille kaikki kynnelle kykenevät. Haaveilen siitä, että joskus lähitulevaisuudessa saisimme aikaiseksi jopa teatteriesityksen.

Anukatriina esittelee tässä numerossa kirjoituksessaan oleellisen nykyisestä translaista ja sen uudistamistarpeista. Uskallanpa minäkin jotain asiasta sanoa, vaikka riskinä on, että tulee tahtomattaan joitakuuta loukanneeksi. Sukupuolesta ja sukupuolettomuudesta puhutaan nykyään laajasti ja se on hyvä. Translaki ei kuulu ainostaan transsukupuolisille korjaushoitoon hakeutuville vaan sukupuolen korjaamisen edellytykset ja ehdot pitäisi nähdä laajemmasta näkökulmasta käsin. Lakihan määrää, että jokaisen on kuuluttava jompaankumpaan kahdesta vastakkaisesta sukupuolesta ja nykyinen translaki jopa, että sukupuoltaan korjaavan on pysyvästi elettävä vastakkaisen sukupuolen mukaisessa sukupuoliroolissa. Sitä mikään laki ei tietenkään kerro, että miten sukupuoliroolissa eletään. Oleellista on, että sukupuolen oikeusvaikutukset supistuvat koko ajan. Sukupuoli

(yleisesti käsitettynä biologisena tilana) ei tietenkään minnekään häviä, nyt on kyse oikeusvaikutuksista. Miten oli ennen. Sukupuoli vaikutti siihen, että saiko äänestää, hallita omaisuuttasi jne. Sukupuoli vaikutti, ja vaikuttaa edelleen josain maissa, jopa siihen, että saako parisuhteessa fyysisesti kurittaa puolisoaan vai tuleeko laillisesti pahoinpidellyksi. Emmehän kaipa sellaisia oikeusvaikutuksia? Toki nykyainsäädännössä on sukupuolittuneisuutta ja monesti juridista naista suojelevaa. Ja juridisia miehiä koskeva yleinen asevelvollisuus on tottakai sangen sukupuolittunut. Tässä tarvittaisiin fiksua lakinaisia, miehetkin kelpaa, perkaamaan nykyainsäädännön sukupuolittuneisuus pohjatyöksi ajatukselle poistaa juridisen sukupuolen käsite lainsäädännöstä. Oikeasti, mihin juridista sukupuolta tarvitaan?

Siitäkin voisi puhua, että miten sukupuolesta sitten pitäisi puhua. Mitä sanalla ja käsitteellä kukin tarkoittaa missäkin yhteydessä. Ei tarvitse kuin seurata vaikkapa sukupuolineutraalista varhaiskasvatuksesta käytyä some-keskustelua niin ymmärtää keskustelun täysin absurdiksi ohihuuteluksi. Sanaan sukupuoli liittyy niin moninaisia miellelyhtymiä, ns. konnotaatioita, että sukupuolesta ei kannata edes keskustella jos samassa virkkeessä puhutaan kromosomeista ja vaikkapa lapsen kuravaatteiden väristä. Jos sitä translakia halutaan uusia ja saada fiksua asioita eteenpäin niin kannattaisiko sanaa käyttää vain mahdollisimman monen (esim. kansanedustajan) ymmärtämissä yhteyksissä. Sukupuoli on toisaalta myös tunnetila ja osa identiteettiä. Toimivan retoriikan tai uuskielen löytäminen tuntuu vaikealta mutta jos ja kun vaaditaan

juridisen sukupuolen itsemäärittelyä, niin täytyy löytyä täsmällinen tapa ilmaista se, että mitä ollaan itsemäärittelemässä ja mitä siitä seuraa. Etenkin jos kannattaa muunsukupuolisuuksia tai sukupuolen määrittelemättömyyttä. Niinkuin tässä kannatan.

Ja tästä nimilakiin. Yhdistystämme kunnioitettiin pyytämällä lausunto uudistettavaan nimilakiin (http://oikeusministerio.fi/fi/index/julkaisut/julkaisuarkisto/1493358857930/Files/OMML_21_2017_Nimilain_uudistaminen.pdf). Jo aiemmin on ilmaistu kanta, että etunimen sukupuolisidonnaisuudesta olisi syytä luopua kuten vaikkapa ihannemaa Ruotsissa. Mutta mitä vielä. Perusteluissa todetaan mm. ”Henkilötunnuksesta käy ilmi yksilön sukupuoli ja on luontevaa, että tämä heijastuu myös nimijärjestelmään.” Perustelut on sekavia mutta mahdollisuuskin löytyy etunimellä sukupuoltaan ilmaisevalle poikkeamisperusteista:

”Vastakkaiselle sukupuolelle vakiintunut etunimi voidaan hyväksyä hakijan sukupuoli-identiteettiin perustuvasta syystä. ... poikkeusperuste ei edellytä, että hakija esittää (translain) 1 §:ssä tarkoitetun selvityksen vastakkaiseen sukupuoleen kuulumisesta vaan hakijan luotettavalla tavalla esittämä kokemus sukupuoli-identiteetistään on ratkaiseva. Sitä, mitä pidetään luotettavalla tavalla esitettynä, jätettäisiin soveltamiskäytännössä ratkaistavaksi. Poikkeusperuste vastaa nykyistä soveltamiskäytäntöä.”

Ongelma tulee siitä, että ei ole olemassa nykyistä yksikäsitteistä soveltamiskäytäntöä. Paas kattoon...

Krisse

TRANSLAKI UUSIKSI!

Teksti: Anukatarina

Kansanedustajat keskustelemassa translain uudistamisesta

Taustaa

Nykyinen sukupuolen juridista ja lääketieteellistä korjausta säätelevä laki, Laki transseksuaalin sukupuolen vahvistamisesta <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2002/20020563> sisältää monia ongelmallisia ja vahingollisia piirteitä niille, jotka kokevat tarvetta henkilökohtaisiin muutoksiin. Lakia on yritetty muuttaa moneen kertaan ja edellisen hallituksen peruspalveluministeri Susanna Huovisen aloitteesta laadittiin esitys uudeksi laiksi <http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/74461>. Laki jäi esittelemättä eduskunnalle viime hetkellä kristillisdemokraattien vastustuksen takia. Esitys oli myös joiltakin osin puutteellinen, mistä asiasta mm. Seta ja Trasek esittivät eriävän mielipiteensä <http://seta.fi/setan-lausunto-stmlle-translaista/>. Nykyisen halli-

tuksen aikana translain uudistus on ollut jäissä perussuomalaisten vastustuksen takia. Sitä on muutettu vain pieniltä osin avioliittolain muutoksien vaikutuksesta. Kansalaisjärjestöt, kuten Seta, Trasek, Amnesty ja Dreamwear Club ovat olleet painostamassa hallitusta muutoksiin. Kansanedustaja Silvia Modig on tehnyt lakialoitteen, jossa muutettaisiin kaikkein räikeimmät epäkohdat <http://www.silviamodig.fi/ihmisoikeuksien-seuraava-askel-on-otettava-loppu-pakkosterilisatiolle>.

Viime vuonna Seta, Transtukupuolen korjaamiseen liittyvä juridinen sekä lääketieteellinen prosessi erotetaan täysin toisistaan; henkilön ei tarvitse toimittaa lääketieteellistä selvitystä pelkän nimen ja henkilötunnuksen muuttamiseksi. Translain kokonaisuudistuksen yhteydessä tulisi myös selvittää mahdolli-

Seuraavassa esitetään lakimuutosvaatimusten olennaisimmat kohdat.

Itsemääräämisoikeus

Nykyisessä laissa sukupuolen juridinen muuttaminen edellyttää lääketieteellisiä tutkimuksia ihmisen sukupuolesta, jotka saattavat kestää jopa vuosia.

Itsemääräämisoikeus tarkoittaa sitä, että ketään ei altisteta pitkille lääketieteellisille tutkimuksille nimen ja henkilötunnuksen muuttamista (sukupuolen vahvistamista) varten, vaan juridiset muutokset voitaisiin tehdä pelkällä henkilön omalla ilmoituksella.

Translaki-ryhmä vaatii, että Sukupuolen korjaamiseen liittyvä juridinen sekä lääketieteellinen prosessi erotetaan täysin toisistaan; henkilön ei tarvitse toimittaa lääketieteellistä selvitystä pelkän nimen ja henkilötunnuksen muuttamiseksi. Translain kokonaisuudistuksen yhteydessä tulisi myös selvittää mahdolli-

suus muuhun sukupuolimerkintään kuin nainen tai mies – sekä sitä, että tulisiko juridinen sukupuolimerkintä poistaa kokonaan, vai pitäisikö ennemmin mahdollistaa muita juridisia sukupuolia.

Koska kaikki transihmiset eivät tarvitse hoitoja ja osalle riittää pelkkä nimen ja henkilötunnuksen muuttaminen, itsemääräämisoikeus vapauttaisi jo ennestään kiireisten sairaaloiden resursseja. Itsemääräämisoikeus sukupuoleen turvaisi myös intersukupuolisten ja muunsukupuolisten oikeuden sukupuolen juridiseen vahvistamiseen.

Itsemääräämisoikeus parantaisi lääketieteellisiin tutkimuksiin hakeutuvien hyvinvointia, sillä he voisivat muuttaa nimensä ja henkilötunnuksensa jo ennen mahdollisesti vuosia kestävästä lääketieteellisestä diagnosoinnista. Hoitoa tarvitsemattomien ihmisten tilanne paranee myös huomattavasti, kun he voivat tehdä itselleen tarpeelliseksi katsomansa juridiset muutokset ilman heille hyödyttömiä tutkimuksia.

Sterilisaatiopakko

Kaikki transihmiset eivät koe tarvetta kehollisiin muokkauksiin elääkseen kokemassaan sukupuolella. Nykyvaatimusten mukaan lisääntymiskykyisen ihmisen henkilötunnusta ei saa vaihtaa. Henkilön on siis todistettava olevansa lisääntymiskyvytön saadakseen virallisen tunnuksen kokemalleen.

Pakkosterilointiin ei liity sukupuolen korjaamisen näkökulmasta minkäänlaisia lääketieteellisiä perusteita. Sekä tasa-arvovaltuutettu Pirkko Mäkinen että Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutettu Nils Muiznieks ovat kehottaneet Suomea poistamaan lisääntymiskyvyttömyyden sukupuolen vahvistamisen ehdoista. Valtakunnallinen sosiaali- ja

terveysalan eettinen neuvottelukunta (ETENE) on jo huhtikuussa 2013 katsonut lausunnossaan sterilointivaatimuksen olevan ongelmallinen Euroopan neuvoston ihmisoikeussopimuksen ja perustuslain turvaaman henkilökohtaisen koskemattomuuden kannalta. YK:n kidutuksen vastaisen komitean raportoi ja toteaa, että ihmisten pakottaminen lääketieteellisiin toimenpiteisiin ja psykiatriseen arvioon vertautuu kidutukseen.

Translaki-ryhmä vaatii, että laista poistettaisiin kokonaan vaatimus siitä, että henkilö on todennetusti steriloitu tai muusta syystä lisääntymiskyvytön. Pakkosterilisaatiosta luopuminen ja sen mukana tuoma kehollisen koskemattomuuden takaaminen pudottaa ison painon niiden harteilta, jotka joutuvat tällä hetkellä valitsemaan väärässä sukupuolella elämisen ja kehoonsa kohdistuvien pakollisten muutosten välillä.

Ikäraja

Nykylain mukaan henkilötunnuksen muuttaminen edellyttää 18 vuoden ikää. Väärä sukupuolimerkintä henkilöpapereissa hankaloittaa elämää monissa arkisissa tilanteissa sekä koulutukseen hakeutumista sekä työnhakua.

Translaki-ryhmä vaatii, että laissa ei määritellä erikseen alikärajaa sukupuolen vahvistamiselle. Tätä tukee mm. se, että YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen <https://www.unicef.fi/lapsen-oikeudet/sopimus-kokonaaisuudessaan> mukaan lapsen näkemykset tulee ottaa huomioon iän ja kehitystason mukaisesti kaikissa lasta koskeissa asioissa. Lapsen oikeutta määritellä oma identiteettinsä tulee korostaa myös ikärajattomassa translaissa.

Lapsen kasvamisessa ja kehittä-

misyssä tulisi panostaa myönteiseen sukupuolikokemukseen, joka tukee lapsen kehitystä ja positiivista minä-kuvaa. Positiivista kehitystä tukee vanhempien ja koulun tuki, sekä esimerkiksi se, että voi vaihtaa nimen sellaiseksi, joka tukee omaa käsitystä omasta sukupuoli-identiteetistä.

Mitä tästä eteenpäin?

Tällä hetkellä lain uudistuksen suurin este on perussuomalaisen siihen kohdistama vastustus hallituksessa. Translaki kuuluu kaikille – ryhmä järjesti huhtikuussa 2017 keskustelutilaisuuden, jossa oli mukana kaikkien eduskuntapuolueiden edustajat. Heistä kaikki kristillisten edustajaa lukuun ottamatta lupasi sitoutua ajamaan ryhmän vaatimusten toteuttamista – perussuomalaisten edustaja tosin saattoi puhua vain omasta puolestaan.

Jotta vaaditut uudistukset toteutuisivat, on Sosiaali- ja terveysministeriön lakiesitys päivitettävä puutteelliseksi todetuin osin. Tässä asiassa toivotaan, että siihen tarttuisi tuleva peruspalveluministeri Annikka Saarikko – nykyinen ministeri Juha Rehula on ilmaissut asialle sympatiansa, mutta todennut olevansa voimaton nykyhallituksessa. Asiaa on muutenkin pidettävä esillä erilaisin kampanjoin, joita on luvassa lähiaikoina. Samaan aikaan etenevässä nimilain uudistuksessa on pidettävä huolta, että siinä ei enää ajatella nimien olevan sallittuja vain tietyille sukupuolelle – tällainen säädöshän olisi ristiriidassa tasa-arvolain kanssa, sillä siinä kielletään sukupuoli-identiteettiä ja sukupuolen ilmaisuun perustuva syrjintä.

Anukatariina

DREAMWEARCLUB TESTAA: VALOIMPULSSIHOITO KARVANPOISTOSSA

Hanna-Maria

Säihkysääri

Helsinkiläisliike RadicalÉpil on mainostanut lehdessämme karvanpoistoa ja esitellyt menetelmään Wuolteella ja kahvi-illassa Helsingissä. Niinpä sirkeä tutkiva journalistimme Hanna-Maria Huurinainen päätti testata menetelmää ja aloitti karvanpoiston kevättävella 2016. Varsinaisena pysyvän karvanpoiston testikohteena olivat kainalot, mutta sittemmin toimittajan päästyä vauhtiin hoitoa on tullut kokeiltua myös muihin kehon osiin. Mutta ensin muutama sana valoimpulssiteoriasta.

RadicalÉpil karvanpoisto tehdään IPL-valoimpulssihoidolla. Yritys lupaa, että asiakas vapautuu jatkuvasta ihokarvojen ajelusta, vahaamisesta, nypimisestä, voiteiden levittelystä, pääsee eroon ihokarvoista lopullisesti ja voi nauttia sileästä ihosta. Asiakas on aina valmiina lähtöön, tyyliin mekko päälle ja menoksi!

Konsepti on kotoisin Ranskasta. Valoimpulssilaitte kohdistaa valoimpulssit ihokarvan juureen

tuhoten sen. Ihokarvat eivät enää kasva tai kasvavat hyvin heikkoina ja vaaleina. Ihokarvat aktivoituvat eri aikoina ja siksi hoito käsittää 5-10 hoitokertaa jotta kaikki ihokarvat tulevat käsiteltyä.

Mekaaniset karvanpoistotavat kuten sheivaaminen, epilointi, vahaaminen ja sokerointi aiheuttavat usein ihon ärtymistä, tulehtumista tai sisäänpäin kasvavia karvoja. Jos näin on, kannattaa harkita ihokarvojen poistoa muilla keinoin. Valoimpulssihoito on yksi tapa ja jos se toimii sinun kohdalla, ihokarvat voidaan poistaa vuosiksi, jopa pysyvästi.

Kun ihokarvat eivät kasva, niitä ei tarvitse poistaa mekaanisesti. Näin karvatupet eivät enää tulehdu eikä ole ihokarvoja, jotka kasvaisivat sisäänpäin. Tällä on valtava merkitys monen naisen elämänlaatuun. Muista ihokarvanpoistomenetelmistä kärsiville valoimpulssihoito tuo suuren helpotuksen kun hoito on suoritettu, mutta jo hoidon edetessä tulehdukset helpottavat koska osa karvoista ei enää kasva ja vielä jäljelle jäävät karvat kasvavat hitaammin ja ovat hennompia.

Valoimpulssihoidossa laitteella on väliä

Karvanpoisto valoimpulssilla on laitehoito ja laitteella on väliä. Niin kuin muillakin aloilla, laitteita on eri tarkoituksiin ja eri hintaluokissa. Edullinen laite sopii kevyeen käyttöön ja kun hoitoja tehdään paljon, voi laitteeseenkin satsata enemmän. RadicalÉpilin laite on hankittu Ranskasta ja se on ainoa laatuaan Suomessa. Dermeon tehdas sijaitsee Pariisissa ja

he toimittavat valoimpulssilaitteita maailmanlaajuisesti hoitoloihin ja sairaaloihin. Laitteet on tehty kovaan käyttöön hoitolaille, jotka tekevät hoitoja päätoimisesti. Dermeo toimii yhteistyössä parisiilaisen la Pitie Salpetriere -sairaalan kanssa, missä hoitotulokset on testattu puolueettoman Gredecolaboratorion toimesta.

Valoimpulssiteknologiaa

Valoimpulssissa valo on aallonpituudelta lähellä infrapunavaloa (spektrin alue 420-1200 nm). Laaja spektri mahdollistaa valoimpulssin toimivuuden kehon eri osissa joissa ihokarvan juuri on eri syvyydellä, yleensä n. 4-6 mm ihona alla. Vesi jäädyttää lamppua jatkuvasti ja näin imee infrapunavalon ja sitä kautta kuumuuden ennen kuin valo saavuttaa ihon. Oikeanlainen valo tarttuu ihokarvaan ja alkaa matkansa karvatuppeen.

Ihokarvassa oleva melaniini (värillinen pigmentti) imee valoimpulssin itseensä ja kuljettaa impulssin karvan juureen. Valo muuttuu lämmöksi ja korkea lämpötila tuhoaa karvankasvutehtävää hoitavat solut. Karva toimii siis impulssin kuljettajana juureen. Sen vuoksi ihokarva tulee olla ns. anagen-vaiheessa, jolloin se on kiinni karvatupessa. Jos ihokarva on jo irronnut tupestaan, valoimpulssin matka katkeaa ja valoimpulssi ei pääse tuhoamaan tupen soluja. Tämän vuoksi valoimpulssihoidossa tulee käydä säännöllisesti hoitolan ohjeiden mukaan. Näin ihokarvat eivät pääse lipsahtamaan liian ”vanhoiksi” (telogen-vaiheeseen).

RadicalÉpilin valoimpulssilaitte on ns. monipulssilaitte, mikä tar-

koittaa sitä että yksi välähdys onkin usean pulssin jono. Tämä on erittäin tärkeä ominaisuus sillä karvatupen on oltava riittävän pitkän ajan korkeassa lämpötilassa, jotta karvankasvun mahdollistavat solut tuhoutuvat. Dermeon laitteen pulssijono on tasainen ja takaa saman energian koko pulssijonon ajan. On olemassa myös yhden pulssin valoimpulssilaitteita. Jos valoimpulssilaitte antaa vain yhden pulssin, sen on oltava voimakas jotta lämpötila pysyy riittävän kauan korkeana ja jotta solut ehtivät tuhoutua. Tämä voi olla asiakkaalle epämiellyttävää ja lisätä ihon palamiskärsiä.

Yhteenveto testistä

Tämä riittääköön teoriasta, käytännön empiiriset koetulokset ratkaisevat. Omalta osaltani aloitin hoidot tosiaan helmikuussa 2016 ja päätimme kokeilla pysyvää karvanpoistoa kainaloista. Joka kerta käydessäni hoidossa ohjelmassa olivat siis kainalat. Muita kehon ongelmakohtia käsiteltiin toiveitteni mukaan. Ruokahalu kasvoi ”syödessä” ja käsitelimme kerran pari sääret, reidet, jalkapöydän, käsivarret, kämmenselän, niskan ja pakarat.

Reilu vuosi on kulunut hoidon aloittamisesta ja käsittelykertoja on noin kymmenen. Nyt voin onnellisena todeta, että karvaa ei enää kasva kainaloissa ja seiväsmisen tältä osin olen voinut lopettaa. Muista kehon osat käyttäytyvät eri tavoin. Sääriässä tulokset ovat parempia, jossain muualla taas heikompia. Kokonaisuutena tarve karvanpoistoon on selvästi vähentynyt eri kehon osissa. Säärikarvat ajan nykyään parin viikon välein. Käytän pääasiassa hametta tai mekkoa, joten tämäkin jo helpottaa elämää kummasti. Ihon ärtymistä minulla ei ole esiintynyt,

mutta tämä lienee yksilöllinen ominaisuus. Ongelma hoidosta on ollut ehkä se, että vielä rehottavat karvat ärsyttävät entistä enemmän. Hoitoihin voi jäädä koukkuun ja jatkaa ”täsmäiskuja” kerta toisensa jälkeen.

Voimakkaisiin partakarvoihin valoimpulssi ei ainakaan minulla tehoa. Teimme pienen koehoidon parran alueelle, mutta ainakaan minun osalta kokeilulla ei ollut vaikutusta. Tosin aikaisempien laserhoitojen jäljiltä en enää omista tummia partakarvoja. Tämä on saattanut osaltaan vaikuttaa tulokseen.

Hoidon hinta on varsi kohtuullinen verrattuna sairaalalaseriin ja DwC:n jäsenkortilla saa alennusta. Alkuun pääsee pienellä summalla ja hoidon sopivuutta itselle voi näin testata melko edullisesti. Hinnaston mukaan kämmenselät ja sormet 45€, kainalat 49€, jalkapöytä ja varpaat 45€.

Hanna-Maria

Alla linkki yrityksen nettisivuille:

<http://radicalepil.fi/>

**Ei enää
ihokarvoja!**

Poistamme häiritsevät ihokarvat valoimpulssilla vuosiksi, jopa pysyvästi. Aloita hoito nyt, saat **ensimmäisestä hoitokerrasta 50 % alennuksen.** Sen jälkeen saat Dreamwear-clubin jäsenkortilla 20 % alennuksen jokaisesta hoitokerrasta.

Radical'Epil

Bulevardi 15, 00120 Helsinki, www.radicalepil.fi
puh. 050 5500 630, info@radicalepil.fi

PSYKOLOGINEN, SOSIAALIPSYKOLOGINEN JA NEUROPSYKOLOGINEN

DreamWearClubin syysseminaari Hauholla 7. – 8.9.2016

Sari Kristiina, FM,KM

Esitelmässäni tarkastelen transasioita psykologisista, sosiaalipsykologisista ja neuropsykologisista näkökulmista.

Ihmiset ovat halunneet yleensä ymmärtää miksi ihminen on jonkinlainen. Erityisesti transvestismi, riskiinpukeutuminen ja transsukupuolisuus ovat herättäneet tarvetta tietää mistä sellainen johtuu. Sama koskee myös homoseksuaalisuuden syntyä. Huolimatta monista tutkimuksista ei lopullista tai yhtä ainoaa syytä ole varmaan olemassa. Mutta vahvoja viitteitä kuitenkin on siitä mitä asioita on transsukupuolisuuden tai transvestismin taustalla. Miksi minä olen trans....? En tiedä.

Äärikristityt ja uskovaiset haluavat perustella omaa mustavalkoista kantaansa sillä, että Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi. He unohtavat kuitenkin sen, että tuossa mainitussa luomiskertomuksen lauseessa sanotaan ”ja” eikä ”tai”. Se on siis tulkittava, että jokainen ihminen on mies ja nainen. Yleensä toista ihminen on selvästi enemmän ja toista vähemmän. Tämähän on myös biologinen tosiasia. Hedelmöittymisen jälkeen kaikki ovat ensin tyttöjä. Sitten heistä noin 60 % ’kehittyy’

pojiksi.

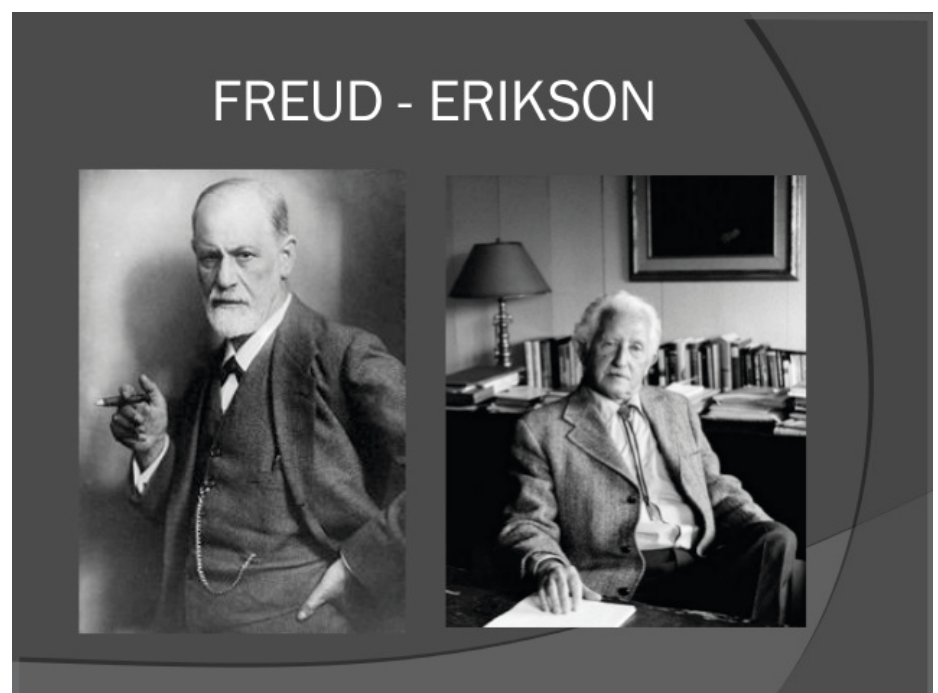
Psykologiatiede on pyrkinyt selittämään ihmisen ’minän’ syntymää monissakin teorioissa ja samassa yhteydessä on haettu myös selitystä sukupuolen kokemiselle. Esimerkiksi Margaret Mahlerin ’psykologisen syntymän’ – teoriassa lapsi kokee alussa olevassa psyykkisesti yhtä hoitajansa kanssa. Se johtuu siitä, että hoitaja huolehtii vauvan tarpeista ja lapsi kokee hoitajan hoitotoimet ominaan. Liikkumisen myötä erillisyyden kokemus

lisääntyy ja noin 3 vuoden iässä, kun uhmaikä on ohi, lapsi on psykologisesti syntynyt. Tällä prosessilla ei kuitenkaan ole havaittu olevan tekemistä sukupuolen syntymiskokemuksen kanssa.

Psykoanalyysin perustaja Sigmund Freudin teoriaa on sen sijaan usein käytetty niin homoseksuaalisuuden kuin transsukupuolisuuden syntymekanismin pohjana. Nimenomaan fallisessa ja erityisesti oidipaalivaiheessa tapahtunut sukupuolen ymmärtäminen, toiseen vanhempaan rakastuminen ja samaistuminen ovat saaneet jotkut vakuuttuneeksi siitä, että homoseksuaalisuuden tai transsukupuolisuuden taustalla on ’häiriö’ yllä olevassa kehitysvaiheessa. Useimmiten tämäkään ei pidä paikkaansa.

Sosiaalipsykologia tutkii sitä, miten muut vaikuttavat meihin ja miten me vaikutamme muihin. Kiinnostavaa transnäkökulmasta on erityisesti identiteetti ja ympäristön vaikutus siihen.

Identiteetti (latinan sanasta idem, ’sama’) tarkoittaa psykologi-

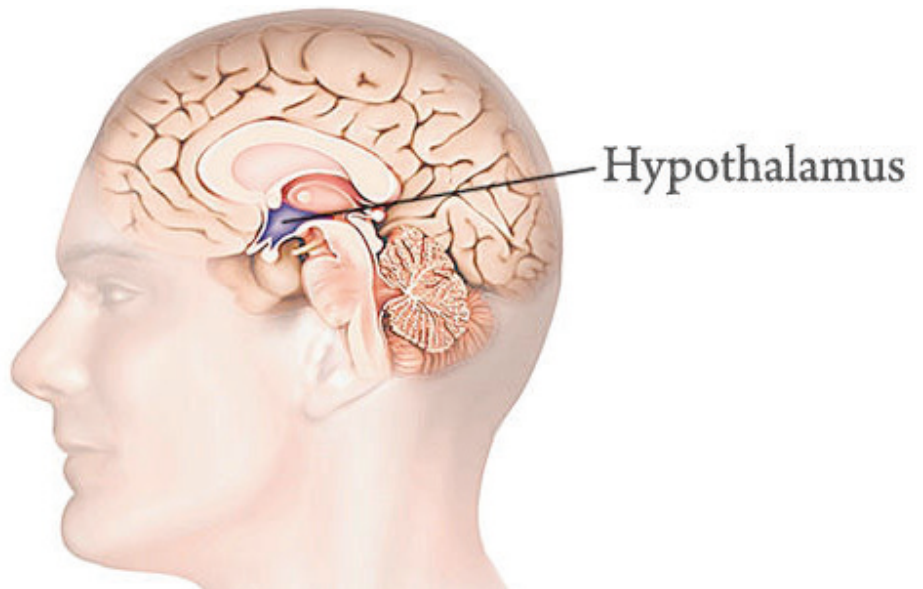
assa ihmisen yksilöllistä käsitystä itsestään. Identiteetin perustana ovat ihmisten omat persoonalliset ominaisuudet, jotka voivat muuttua tai kehittyä vuorovaikutuksessa muiden ihmisten kanssa. (Wikipedia)

Sosiologisesti on havaittavissa, että yhteiskuntaan on muodostunut normit siitä millainen on nainen ja millainen on mies. Ja sen mukaisesti millaista käyttäytymistä sekä naiselta että mieheltä odotetaan. Tämä voi olla nuorelle haasteellista, jos hänen oman identiteettinsä mukainen käyttäytyminen poikkeaa siitä, mitä ympäristö häneltä odottaa. Nuoren identiteettikehityksessä voi syntyä tilanne jossa omaksutaan identiteetti, joka ei ole oma, vaan ympäristön 'painostama'. Läheiset saattavat avata tai sulkea nuoren mahdollisuuksia maailmankuvan rakentamisessa uskonnollisen, ideologisen tai ammatillisen taustansa vuoksi. Nuoren elämästä tulee muiden asettamien odotusten suorittamista.

Esimerkiksi poika joutuu vastoin identiteettiään omaksumaan miehiä ominaisuuksia ja jopa käyttäytymään ympäristön toivomalla tavalla. Omaksuttu identiteetti on tällöin ihmiselle taakka.

Erik H. Erikson jakaa identiteetin egon identiteettiin (tietoisuuteen itsen erillisyydestä), persoonalliseen identiteettiin (persoonallisuuteen) ja sosiaaliseen identiteettiin (sosiaaliin rooleihin). Erityisesti transnäkökulmasta sosiaaliset roolit ovat mielenkiintoisia. Identiteetti kun muotoutuu vuorovaikutuksessa muiden ihmisten kanssa. Muut antavat palautetta ja se voi olla raskasta pojalle, joka haluaisi tehdä 'tyttöjen juttuja' ja häneltä kuitenkin edellytetään poikamaista roolia ja käytöstä.

Tärkeää olisi, että nuori ei kokiisi muuttuvansa eri tilanteissa, vaan kokisi itsensä samaksi ihmiseksi myös menneisyys-nykyisyys ja tulevaisuus -akselilla. Tärkeäksi identiteetin osalta tulee myös kaltaisten

seura, jolloin nuori saa vahvistusta omalle identiteetilleen.

Sosiaalipsykologisesti merkittävää on se kun julkisesti näyttäytyy naiseksi pukeutuneena. Aluksi aika moni pukeutuu yksin ja se ensin riittääkin. Mutta väistämättä tulee vaihe, jolloin haluaa muiden ihmisten näkevän myös kätkeyn naisellisen puolen. Oman identiteetin kannalta tämä on merkittävä vaihe, koska silloin kaikesta tulee vuorovaikutteista. Se muokkaa ihmisen identiteettiä ratkaisevasti.

Viimeaikainen aivotutkimus on selvästi osoittanut, että ihmisen seksuaalinen suuntautuminen ja sukupuolen kokeminen on biologinen. Ihmisen tunne-elämän kokemukset ja säätely rakentuvat limbisessä järjestelmässä. Erityisesti hypothalamus ja sen solurakenne on pohjana sille mitä sukupuolta ihminen kokee olevansa ja miten hän on seksuaalisesti suuntaunut.

Raskauden aikana etenkin poikasikiö sinnittelee osan ajastaan kiivaissa hormonimyrskyissä. Testosteronituotannon tahti on vauhdikkaimmillaan yhtä kova kuin teineillä.

Jo alkuraskauden aikana sikiölle kehittyy eräänlainen haarniska näitä myrskyjä vastaan. Sillä on käytössään geeninvaimentimia, joilla keho saa kuriin vastakkaisen sukupuolen kehitykseen kuuluvien geenien toi-

mintaa. Joissakin tapauksissa geenitoiminnan säädöt voivat kuitenkin juuttua päälle niin, että poikasikiö saa ikioman haarniskan sijaan perintöhaarniskan äidiltään. Tai tyttö isältään. Silloin sikiö altistuu normaalia vahvemmin aineille, jotka kuuluvat lähinnä vastakkaisen sukupuolen kehitykseen. Nämä epätyypilliset olot kohdussa saattavat osaltaan selittää homoseksuaalista suuntautumista.

Raskausaikana tapahtuu äidin hormonitoiminnassa voimakkaita muutoksia, jotka vaikuttavat sikiön kehitykseen ja sitä kautta sikiön hypothalamuksen solurakenteeseen.

Tämän vuoksi olen vakuuttunut siitä, että

*** TRANSIHMISTEN SUKUPUOLI TAI SEKSUAALINEN SUUNTAUTUMINEN EI OLE OMAN VALINNAN TAI YMPÄRISTÖN TUOTE.**

*** LAPSUUDEN KOKEMUKSET VOIVAT OSALTAAN VAIKUTTA SOSIAALISEEN IDENTITEETIIN JA SEN KOKEMISEEN**

*** LÄHTÖKOHTA ON HYPOTALAMUKSEN SOLURAKENTEESTA JA SIIHEN VAIKUTAVASSA RASKAUDENAIKAISSESSA HORMONITOIMINNASSA**

Tervehdys kaikki ihanat!

Tässä kirjoittaa runoilija Maimu Brushwood o.s. Huolirinta (alias kuvataiteilija Timo Tähkänen). Kevättä rinnassa ja huolia sydämillä eli parhainta aikaa kirjoittaa runoja. Haluan jakaa teille kokemukseni ja samalla ilmaista kuinka tärkeää työtä DWC tekee.

Sain joulun alla 2016 kutsun esiintymään ja lausumaan runo-

jani DWC:n kahvi-iltaan Helsingissä. Kahvi-illassa oli lämmin ja jotenkin kotoinen tunnelma. Hyväksyvä ilmapiiri tuntui hyvältä ja voimaannutti minua vielä pitkään. Aloin ikävöimään tätä mukavaa hetkeä ja ehdotin voisinko taas tulla esiintymään tällä kertaa ystävänäpäivän aattona.

Kahvi-illoissa tunsin voivani olla täysin oma itseni, jonka seurauksena aloin pohtia identiteettiäni uudelleen. Miksi tunsin olevani oma itseni, vaikka olin drag roolis-

sa? Ymmärsin, että Maimu ja Timo on sama ihminen, eikä mitään roolia varsinaisesti ole. Lopulta oli uudelleen pohdinnan aika, että kuka minä olen? Ehkä olen jotakin tältä väliltä tai jotakin muuta. Vaatteista riippumatta en koe itseäni suoranaisesti mieheksi tai naiseksi. Ajattelen, että pukeutuminen on itseilmaisua ja tässä maailmassa olemista. Maimun kautta olen tullut kokonaiseksi.

Tämän pienen runoni kautta haluan kiittää kaikkia kahviseurasta!

***Olen maljakossa taipunut tähdikki
Nautin pöydälläsi lämmöstä
valosta ja suojasta***

***Olen kääntyneenä aurinkoon
vaikka keväinen lumisade
pimentääkin taivaan***

***Katselen sateenkaarta
enkä näe loskaista tietä***

- Maimu -

JÄÄPRINSESSANA MEDIAN LELLIKIKSI?

Teksti: Minna-Maaria

Kun luistelu-uraa on takana kolmisen vuotta, lehdistö on muistanut jututtaa vähän väliä. On ollut tarinaa paikallis- ja maakuntalehdissä sekä aikakauslehtien paperi- ja nettiversioissa. Kruunuksi tuli helmikuinen Maikkarin HuomentaSuomi-aamuohjelma, jossa pääsin niin luistelemaan kuin jutustelemaan-kin suoraan televisiolähetykseen, 200 000 katsojalle.

Aavistelin jonkinlaista mediasuosiota jo syksyllä 2014, esitelmää Setan nelikymppisiin kootessani. Yhtälö nollatasosta ja viidenkymppin iästä yhdistettynä lähimmän jäähallin sijaintiin yli 50 km päässä on jo sinällään eksoottinen. Kun kuvion täydentää sillä, että aikoo kilpailemaan miesten sarjaan naisten asussa vahvasti sukupuolipolaarisessa lajissa ja tähtää aikuisharrastajien MM-kisoihin, niin perusta tarinalle on katettu.

Tätä taustaa vasten media on ollut helppo kumppani. Kun fokus on ollut koko ajan luistelussa malliin ”eka jäällä, vika jäällä”, ihmiset tajuaavat, että hommaa

tehdään tosissaan eikä pelleily-mieleessä.

On ollut hauska olla rajojen rikkojana ensimmäinen, kansainväliset jäätkin huomioiden. Ensimmäiset MM-kisat tuli käytyä kesäkuussa ja tänä keväänä lähdemme Oberstdorfiin uudelleen Elise-valkkuni kanssa.

Kun olimme MM-kisojen pää-tösbanketissa viimeisinä, suomalais-meksikolaisessa pöydässä, kisojen pääjärjestäjä tuli juttelemaan paikan päälle. Hän totesi, että kisat olivat kahdennettoista, ja että ne ovat olleet isot jo tähänkin saakka, mutta kiitos uutuu-den eli transluistelijan niistä tuli vieläkin isommat. Samaan hengenvetoon hän toivotti minut ja Elisen tervetulleeksi uudelleen. Tulee olemaan mielenkiintoista palata ”rikospaikalle”. Kisaviikko saattaa olla melkoista pyörittystä, koska Oberissa kilpailevia Facebook-kavereita on kertynyt vuoden varrella läjäpäin. Se tietää sitä, että pari iltaa kuluu ennen kisoja pikku muistolahjoja askarrellessa. Niitä voi sitten heitellä keruukoriin kavereiden

hyvien suoritusten jälkeen!

Paljon puhuttu ”skating family” elää ja voi hyvin. Ei ole väliä, oletko nuori tai vanha, mestari tai aloittelija, musta tai valkoinen, housuissa tai hameessa. Terän kosketus jäähän yhdistää kaikki toisiinsa!

Kun MM-kisoissa vierailee joka kerta myös paikallinen television kuvausryhmä, ei olisi suuren suuri yllätys, jos haastattelijan mikrofoni löytyisi oman leuan alta, odottamassa sujuvia saksankielisiä kommentteja luistelijalta, joka kilpailee miesten sarjassa naisten asussa.

Was kann ich dann antworten??

Minna-Maaria

KUKKIEN SAARELLA

Teksti ja kuvat: Anukatariina

Hiihtoloman hiihtokeliennuste ei ollut kaksinen, joten päätimme siirtyä sivakan kantamattomiin lämpimämpiin oloihin. Madeiran saari oli meillä tutustumatta, joten sinne siis suuntasimme hiihtolomaviikon ajaksi.

Madeiran lentokenttä on puoleksi meren päällä melko jyrkän vuorenrinteen kyljessä. Finnairilla on vain neljä pilottia, joilla on sinne laskeutumiseen koulutus. Tästä syystä sinne lennetään vain maanantaisin, ja tästä syystä käytimme muita lentoyhtiöitä, jotta matka mahtuisi lomaviikolle. Ja se laskeutuminen oli tosiaan elämys: Vielä parin kilometrin korkeudella ilmassa kone heittelehti melko hervottomasti, mutta kentän kohtasimme kuin samettipinnan. Lentoparkkiin autoa jättäessäni lämpötila oli reilusti pakkasen puolella.

Vaikka Madeiralla lämpö ei ollut ihan trooppinen, taksimatka saaren pääkaupunkiin Funchaliin oli hieman hikinen sukkahousut pitkien housujen alla.

Hotellimme oli nimeltään Monte Carlo ja se sijaitsi kukku-

Perinne ja nykymuoti kohtaavat...

lan rinteessä kaupungin keskustan yläpuolella. Hotelli oli kyllä oikein romanttinen, mutta ilmeisesti nähnyt parhaat päivänsä jo jonkin aikaa sitten – tilaa voisi kuvailla sanalla nuhjoinen. Sieltä oli kuitenkin hieno näköala kaupungin ylle ja senkin taakse Atlantilte. Kaiken kaikkiaan emme varmaan olisi viihtyneetkään persoonattomissa turistihoitelleissa. Madeiran saari ei ole mikään rantalomapaikka, koska tuliperäisillä rannikoilla ei ole kovinkaan monta hiekkarantaa. Lämpötila matkamme aikaan oli jonkin verran alle kahdenkymmenen asteen, mikä sekään ei kauheasti inspiroinut rantalomaan. Sen sijaan saaren luonto antaa mahdollisuuksia monenlaiseen nautintoon, joihin tartuimmekin hanakasti. Niinpä osallistuimme moniin opastettuihin luonto- ja

Theako se siinä kukkia myy...?

kulttuurimatkoihin – omatoimiset matkat jätin suosiolla, koska halusin itsekkin nähdä asioita tiellä pysymiseen keskittymisen sijasta.

Ensimmäisen retken teimme merelle valaita katsomaan. Ensimmäin löysimme yhden matkoja tarjoavan yrityksen, josta kuitenkin havahduimme, että matkat tehdään kumiveneellä. Toisen kerran ajateltuna idea ei kuulostanut kovin houkuttelevalta viileähköissä olosuhteissa, joten päädyimme katamaraanipurjehdukseen. Se olikin onnistunut valinta, sillä matka oli rauhallinen tuloksellinen: Näimme leikkisiä täplädelfiinejä parissakin paikassa ja toistakymmentä uteliaasta pallopäävalasta. Kuvaamisen kannalta delfiinit olivat useimmiten nopeampia kuin kameran tarkennus, kun taas pallopäät olivat siinä suhteessa armollisempia. Sisämaahan teimme kaiken kaikkiaan kolme retkeä niin, että käytännössä näimme lähes koko saaren eri alueet. Saari muodostuu yli korkeimmillaan yli kaksi kilometriä korkeista vuorista ja niiden väliin jäävistä syvistä laaksoista. Saaren pohjoisranta

on tuulinen ja sateinen verrattuna etelään, jossa majapaikkamme oli. Viljelykset ovat usein porrastettuja ja vaikeasti saavutettavia. Vuorilta vettä johdetaan viljelyksille vettä levadaksi kutsuttuja vesikouruja pitkin. Levadajärjestelmän rinnalle rakennetut polut ovat suosittuja vaellusreittejä, joita mekin vaelsimme joitakin etappeja. Vuorilla kasvaa alkupe räisenä puuna laakeripuuta, joka on saanut antaa tilaa istutetulle eucalyptukselle. Ja kuten muuallakin, eucalyptusviljelmät ovat tuoneet mukanaan metsäpalot – lehtien sisältämä eteerinen öljy sytyttää kuivat lehdet bensiinin lailla. Saari on kuuluisa kukistaan. Vaikka paras kukinta-aika oli vielä edessäpäin huhtikuussa, saimme ihaila kukkaloistoa niin luonnossa kuin erityisissä kukkapuutarhoissakin.

Madeira oli asumaton ennen kuin portugalilaiset sen asuttivat 1400-luvulta lähtien. Ihmisten luonteenlaatu on suomalaisten kannalta kotoisen varautunut ja vasta tutustumisen jälkeen tunteensa osoittava. Näimme jossain määrin paikallisväriä pukeutumisessa. Joissakin turistikohteissa

naiset käyttivät kansallispuvun kirkasraitaista hametta. Kukkamyyjillä tuo hame oli kaikkialla käytössä. Itse hankin samasta kankaasta tehdyn essun. Saimme retket edulliseen hintaan, koska lupauduimme paikallisen hotelliketjun lomaosakeoption esittelyyn. Meidät noudettiin kaupungilta tila-autolla, mutta kuskille tuli tilanteessa huoli: ”Where’s the husband?”, mikä tietysti tarkoitti, että asioista päättävän tahon olisi pitänyt olla paikalla. Minä siihen sitten rauhoittamaan matalalla äänellä, että aviomies on kuin onkin paikalla.

Ravintoloissa tarjolla oli pääasiassa samaa Madeiralaista ruokaa: espadaksi kutsuttuja grillivartaita paikallista syvänmerenkalaa mustahuotrakalaa banaanin kanssa paistettuna ja monia muita mereneläviä. Kerran tilasin taskurapua yhdelle, mutta siihen olikin laitettu kokonainen ravunmöllöykkä – pelkät sakset

Ruokailua harrastimme usein Funchalin vanhassa kaupungissa. Alue on kuuluisa taiteellisesti maalatuista ovistaan

olisivat vallan hyvin riittäneet vatsan täytteeksi. Hedelmissä oli meille monta tuntematonta, ja maalaistorilta niitä ostaessamme

Levähdyshetki Nunnien laaksossa

joutuimme opettelemaan, mikä osa oli syötävää ja mikä pois kuorittavaa. Madeiran puna- ja valkoviinit eivät ole mitenkään erityisiä, mutta tietysti madeiraviini on saaren erikoisuus ja ylpeys. Toinen erityinen juoma on paikallisesta sokeriruo'osta tehty rommi, joka maistuu jotakuinkin tavallisen rommin ja brandyn välimuodolta. Siitä tehty drinkki, poncha, oli erittäin suosittu: rommia, käsinpuristettua tuoremehua esimerkiksi appelsiinista, passion-hedelmästä tai mangosta ja ripaus hunajaa. Hotellimme baarimestari kehitti lähes joka ilta erilaisen version tästä drinkistä. Ruokailua harrastimme usein Funchalin vanhassa kaupungissa. Alue on

Taskuravun kimpussa

kuuluisa taiteellisesti maalatuista ovistaan.

Loppuviikosta alkoi karnevaaliaika. Ensikoketuksen siitä saimme, kun meitä ruvettiin juotamaan illallisen jälkeen – lähes koko madeirapullo kaadettiin lasiimme ennen

kuin pääsimme pakenemaan paikalta. Lisäksi hotellin omistaja halusi kuvata meidät karnevaalihatut päässämme. Varsinainen karnevaali alkoi vasta lähtöpäivänämme, mutta sitä edellisenä päivänä saimme nauttia lasten ja vammaisten karnevaalista.

Anukatariinan läsnäolo saarella ei aiheuttanut erityisiä mellakoita tai terroritekoja. Retkillä tutustuimme moniin muihin, lähinnä brittituristeihin, jotka suhtautuivat tilanteeseen luontevasti. Paikallisista ei oikein tiennyt, huomasivatko he mitään erityistä ennen kuin avasin suuni. Tämänkin maailmankolkka otti minut siis vastaan mukisematta ja itse asiassa varsin ystävällisesti. Nousun kannalta lentokenttä oli kiitollisempi, eikä se aiheuttanut ylimääräisiä sydämentykytyksiä. Autoparkissa autoa sai jossain määrin kaivella lumen alta, mutta kotiin pääsimme sen suhteen ilman erityisiä komelluksia.

Anukatariina

MEIKKIKURSSILLA

Susanna

Dwe:een Facebook sivuilla oli mielenkiintoinen ilmoitus meikkikurssista. Kurssi oli tarkoitettu transhenkilöille ja kurssilla opittaisiin mm. varjostuksilla häivyttämään miehisiä piirteitä. Järjestäjä oli oudontuntuinen yhdistys, joka herättikin ihmettelyä.

Kerroin asiasta Yvonnelle ja hän uskaltautui ilmoittautumaan kurssille. Tarkoitus oli mennä yhdessä, hän meikattavaksi ja minä tekemään muistiinpanoja. Moneen päivään asiasta ei kuulunut mitään. Ajattelimme jo, että onko kurssi kenties peruttu. Pari päivää ennen kurssia tuli vahvistus asiaan sekä tarkemmat ohjeet.

Mietimme, kuinka kurssista saisi mahdollisimman suuren hyödyn. Jos kurssin meikki olisi onnistunut, niin olisi sääli pestä se pois heti kurssin jälkeen. Samalla meikillä voisi mennä kurssin jälkeen iltaa istumaan. Tällöin kurssilta poistuisi kaksi naista ja se edellyttäisi vaihtovaatteiden ja muiden tarvittavien varusteiden mukaan ottoa. Vaikka miesten meikkaaminen on nyt kovin muodikasta, niin tuo vaikuttaa koskevan vain nuoria siloposkisia ”poikia”. Vanhempi miesten vaatteissa liikkuva meikattu mies tuskin olisi kovin trendikäs.

Mukaan kassiin pakattiin naisten takki, kengät, peruukki ja silmälasit. Yvonne puki alusvaatteet ja puseron valmiiksi päälle jo kurssille, ettei hänen tarvitsisi pukea enää mitään pään yli vedettäviä vaatteita. Suorat housut menivät hyvin sekä miesten että naisten housuista. Tarkoitus oli piipahtaa kurssin ja iltarilluttelun välissä kämpällä. Yvonne selviäisi vain housujen vaihtamisella hameeksi ja korujen lisäämisellä

asuun. Minä joutuisin puleerautumaan alusta asti.

Saavuimme kurssipaikalle hieman etuajassa. Ulko-ovi oli lukossa. Sisällä aulassa jutteli nainen ja mies, mutta he eivät tehneet mitään elettä tullakseen ulko-ovelle päin. Kohta seuraksemme tuli kolmas henkilö, joka kertoi myös olevansa tulossa kurssille. Siinä sitten juttelimme ja ihmettelimme, miksi meidän annettiin värjötellä ulkona.

Vihdoin pääsimme sisään ja aulassa jutellut nainen johdatti meidät hissillä talon ylempään kerrokseen. Kuulimme, että peruutusten vuoksi osaanottajia olisi vain kolme. Minä olisin neljäs ”kurssilainen”. Koska nyt oli tilaa, jokainen sai huoneesta oman pitkän pöydän, mihin levittäytyä.

Pian paikalle saapui kurssin vetäjä, nuori nainen, ja pääsimme aloittamaan kurssin. Kurssin ohjaaja oli ammatiltaan maskeeraja sekä myös burleskitaiteilija. Hän kirjoittaa nettiin meikkausblogia.

Aluksi käsiteltiin yleistä asiaa: erilaisia siveltimiä ja niiden huoltoa, hygieniää, meikkien ja muiden tarvikkeiden ostopaikoja yms. Yleiskuva tästä osiosta jäi, että ammattilaisella on suuri repertuaari erilaisia siveltimiä, joiden kunnosta pidetään hyvää huolta. Jos nyt sattuisin joskus siveltimiäni pesemään (suositeltava aine on joko siveltimien pesuun tarkoitettu aine tai Marseille saippua, niin osaisin kuivattaa siveltimet oikeassa asennossa. Jos siveltimen laittaa kuivumaan harjakset ylöspäin (kuten minä olisin laittanut) niin alaspäin valuva vesi tuhoaa nopeasti liimauksen, jolla harjakset on kiinni varressa.

Olin jo pitkään toivonut, että pääsisin ammattilaiselta kysymään paria asiaa. Nimittäin jostain syystä sekä luomiväri että ripsiväri varisee helposti. Luomiväri varisee usein meikkausvaiheessa luomen pohjustusaineesta huolimatta. Ripsiväri taas leväviää alaripsien alle jo parin tunnin päästä värin laitosta.

Varsinkin luomivärin kohdalla olin ajatellut ongelman syyksi vääränlaisen levitysvälineen tai tekniikan tai jopa huonon luomivärin koostumuksen. Ilmeisesti luomivärien varisemista tapahtuu myös ammattilaisilla. Sotkun voi välttää meikkausjärjestyksellä. Silmämeikki laitetaan meikkaussession alkupäässä jopa ensimmäisenä. Tällöin tuhrut on helppo pesaista pois vielä melko puhtaalta iholta. Jos meikin pohjustus voiteineen ja puutereineen on jo tehty, niin silmän alle voi laittaa reilummin väritöntä puutergia silmämeikin laitton ajaksi. Kun tämä ylimääräinen puuteri pyyhkäistään pois, lähtee samalla myös ylimääräiset sotkut.

Sen sijaan ripsiväriongelmaan en saanut oikein mitään vastausta. Ripsiväri on yllättävästi meikeistä ensimmäinen, joka vanhenee. Mascaraputkiloon menee joka pumppauksella ilmaa ja mascara saattaa olla käyttökelvoton jo muutamassa kuukaudessa. Tosin silmien alle levähtämistä on minulla esiintynyt myös aivan vastakorkatulla ripsivärillä, joten ongelma on ehkä nykyisin väreissä olevat erilaiset tuuhennushiukkaset. Pitäisiköhän palata vanhanaikaiseen kakkumascaraan, jos sellaisia enää mistään löytää? Kouluttaja kyllä kertoi, että on olemassa jonkinlaista

Make Up – workshop “tyttöilijöille”

lauantaina 4.3. klo 15-18

@VALO-talo Helsinki

POSTED ON
TAMMIKUU 31, 2017
BY VINO COLLECTIVE

Kaipaako neuvoja miehisten piirteiden
häivyttämiseen ja vastaavasti naisellisuuden
korostamiseen? Mikä suti mihinkin
tarkoitukseen ja mitä kaikilla tuubeilla ja
purnukoilla tehdään?

Meikkauksen saloihin opastamassa meikkitaiteilija Mia
Sirén VIP Make Up Loungesta. Aiempaa
meikkauskokemusta ei tarvita. Workshopissa saat juuri
sinun kasvojesi parhaita puolia korostavan meikin ja
ohjauksen rennossa ja avoimessa seurassa. Otathan omat
meikit ja siveltimet mukaan workshoppiin.

Toimitus penkoi asiaa ja tästä tapahtumasta on siis kyse. Emme tunne VINO-COLLECTIVE-yhteisöä mutta miksemme voisi tutustua?

suihkutettavaa meikinkiinnitysainetta, jota voisi kokeilla.

Mielestäni tiittien meikkauksessa on kaksi isompaa eroa verrattuna naisen meikkaukseen. Kulmakarvat on ongelmista pienempi ja parran sängen peittäminen se todella haastava juttu. Kysyin kouluttajalta, kuinka hänen mielestään kannattaisi käsitellä kulmakarvoja. Kulmakarvoista pitäisi saada siistit, mutta kuitenkin ne eivät saisi olla nypityn näköiset. Muutoin kulmakarvat voivat herättää liikaa huomiota ja ihmetystä. Kouluttajan mukaan nyppiminen voi taitamattomalla aiheuttaa kulmakarvoihin auk-

koja, jolloin harventaminen olisi parempi ja vähemmän huomiota herättävä vaihtoehto. Varsin epäselväksi jäi, kuinka tämä tapahtuu. Mielestäni kouluttaja ehdotti poikkaisemaan kulmakarvoja pienillä saksilla. Mutta koska karva on keskikohdasta kaikkein paksuin, niin tällöinhän jokainen karva jää sojottamaan minne sattuu. Nähtävästi mennään edelleen vanhan ja hyväksi havaitun keinon avulla, joka on silmälasit. Pokien yläreuna peittää juuri sopivasti tuuheat ja epämääräiset kulmakarvat.

Kouluttaja ei ollut ajatellut puhua parran varjon peitosta kovin

syvällisesti, josta tuli mieleeni, että hän ei ehkä ollut perehtynyt kovin paljon tiittien meikkaukseen. Kerroin, että ainakin Yvonnen meikkauksessa juuri parran varjon peittäminen on se aikaa vievin osuus. Siitä huolimatta tulos on vain kohtuullinen. Toki asia riippuu tiitin partakarvojen väristä ja tiheydestä. Ja jos parta on laaseroitu, niin koko ongelmaa ei edes ole.

Kouluttaja sitten vakuuttui asian tärkeydestä ja kävimme asian todella perusteellisesti läpi. Jokaisen osaanottajan kanssa katsottiin tarkasti juuri hänelle sopivan väriäinen voide. Sen sijaan ”huulipunakikasta” parran varjon peittämisessä ohjaaja ei maininnut mitään. Concealereistä ja meikkivoiteista puhuessamme kuulin myös ensimmäisen kerran jutusta nimeltään Beauty blender, jota kutsutaan myös ihmesieneksi tai meikkimunaksi.

Kouluttaja korosti erikoisesti ihon kosteuttamisen ja kosteusvoiteen tärkeyttä. Jos meikkivoiteen alla ei ole tarpeeksi kosteutta, imaisee iho kosteuden meikkivoiteesta, jolloin meikkivoide halkeilee. Itselläni on aina tapahtunut näin ja siitä syystä en ole vuosikausiin meikkivoidetta edes käyttänyt. Kiva kun tiedän nyt syyn tuohon ilmiöön.

Pohjustuksen eri vaiheet:

1. Kosteusvoide
2. Meikkivoide, joka tasoittaa ihon värin
3. Concealer tarvittaviin kohtiin
4. Väritön irtopuuteri, joka ei muuta voiteiden väriä, kiinnittää meikin

En tiennyt, että concealereita voi myös sekoittaa keskenään oikean värisävyn löytämiseksi. Käytetty cd levy on kätevä sekoituslusta, koska siinä on kiinni pitämistä helpottava aukko peu-

kalolle . Hygieenisyyden vuoksi voiteiden purkista ottamiseen käytetään muutoinkin veitsen kärkeä, lusikkaa tai spatulaa ei sormea.

Pieniä määriä concealeria annostellaan tarvittaviin paikkoihin lämpiämään iholle. Parin minuutin päästä peiteaine levitetään kostutetulla ja puristetulla Beauty blenderillä painelemalla ei vettä tällä tai hieromalla. Jos värisävy on liian vaalea tai tumma, voi tässä vaiheessa vielä tuputella päälle korjaavaa sävyä.

Ohjaaja etsi Yvonnelle ensimmäisenä oikean sävyn ja näytti tekniikan. Sillä aikaa kun hän neuvoi muita osaanottajia, jatkoin omatoimisesti meikkausta. Näihin aikoihin saapui vielä yksi ”luomunainen” joukkoomme. Hän oli ilmeisesti kolmannen tiitin naisystävätär. Hän ei kuitenkaan osallistunut meikkauksen, kuunteli vain.

Silmämeikki riippuu silmän muodosta. Kaikilla tiiteillä, mi-

nulla ja myös ohjaajalla oli samanmalliset silmät eli enemmän tai vähemmän raskaat luomet ja ei juurikaan luomivakoa. Tästä johtuen ohjaaja näytti perussilmämeikin teon itsellään. Olin nähnyt aiheesta videon You Tubessa ja toteuttanut tällaista silmämeikkiä Yvonnea ja itseäni meikatessa. Siinä huijataan tummemmalla värillä silmään tuotu puuttuva luomivako. Kouluttaja katsoi Yvonnelle laittamani luomivärin ja totesi ne sen tehdyksi. Kouluttaja opasti myös, kuinka silmänrajaus tehdään pätkissä.

Ohjaajan mielestä raskasluomisille voi usein riittää jopa pelkkä silmänrajaus yhdistettynä tekoripsillä. Hän käyttää itse tällaista yhdistelmää. Loppuaika kurssista puhuttiinkin sitten tekoripsistä. Kumpikaan meistä ei ole koskaan käyttänyt tekoripsiä. En aikaisemmin tiennyt, että niitä voi käyttää useamman kerran. Kouluttajan mukaan liian tuuhaita ripsiä ei kannata ostaa. Hän

neuvoi kuinka ripset laitetaan paikolleen ja otetaan pois. Hyvä oli myös tietää, että ripsiväri laitetaan ennen tekoripsiä.

Varjostuksista ei ehditty puhua lainkaan, joka oli harmi. Pikaohjeena poskipunalle oli, että vaalea väri tulee poskiluun korkeimpaan paikkaan, poskipuna tämän alapuolelle ja tummempi varjostus sitten kaikkein alimmaksi. Huulet jäivät myös kokonaan käymättä.

Minä ehdin tehdä Yvonnelle koko meikin, muut osaanottajat ehtivät saada aikaan vain kasvojen pohjustuksen. En tiedä oliko heillä edes naisten vaatteita, peruukkia yms mukana. Yvonne vaihtoi naisten pikkukengät ja laittoi päälleen naisten takin. Peruukki sovitettiin päähän ja silmälasit nenälle. Kurssilta poistui kaksi ystävätärtä illan rientoihin.

Susanna

Täytekuva: Itämaista tanssia DwC:n 20-vuotisjuhlissa

DreamWearClub ry:n kevättapaaminen ja kevätkokous 19.05. - 21.05.2017 Hauholla

Tervetuloa jälleen tapaamiseen Wuohteen kartanoon, jonka osoite on: Pokkarintie 31, Hauho.

Lisää tietoa kartanosta löydät kotisivuilta: <http://www.tunnelmakartanot.fi/awuolle.html>.

Tilaisuus on tarkoitettu vain jäsenille ja kutsuvieraille. Jäsenmaksun maksamiseen ohjeet löytyvät osoitteesta: www.dreamwearclub.net. Ongelmatilanteessa ota yhteys Helgaan (tiedot alempana).

Ohjelmaan liittyvät kyselyt sähköpostilla dwc@dreamwearclub.net

Ilmoittautumiset:

Kartanolle ilmoittautumiset huonejärjestelyineen hoitaa Helga. Ilmoittautuessa on mainittava jäsen-nimi, mahdollisen kumppanin nimi, saapumis- ja lähtöpäivä, majoitustoive ja mahdolliset ruoka-allergiat sekä aikataulutoive lauantaille meikkauksesta ja/tai kampauksesta. Ilmoittautuminen on tehtävä viimeistään 17.05.2017. Helgan sähköposti on helga@dreamwearclub.net ja puhelinnumero 040-5576406.

Hinnasto:

Kartano:

2 vrk: 163 euroa 1 vrk: 111 euroa

Vaunupaikka:

2 vrk: 119 euroa 1 vrk: 79 euroa

Lauantain päiväkävijöiden lounas, kakkukahvi ja iltapala 70 €, lounas ja kakkukahvi 55 €, kakkukahvittelu klo 14-18 15 €. Pelkkä kokoukseen osallistuminen on ilmaista.

Yhdistyksen syyskokouksessa hyväksytyn uuden käytännön mukaisesti peritään ohjelmamaksu 15 euroa koko viikonlopulta, 10 euroa päivältä. Maksetaan paikan päällä mielellään käteisellä.

KEVÄTKOKOUSHKUTSU

DreamWearClub ry

Wuohteen kartano, Pokkarintie 31 Hämeenlinna

20.5.2017 klo 16.45

Kevätkokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Tullakseen kevätkokouksessa valituksi johonkin tehtävään asianomaisen tulee olla läsnä tai hänen on ollut lähetettävä suostumuksensa puheenjohtajalle.

Terveisin yhdistyksen hallitus

Ohjelma:

Perjantai 19.05.2017

13.00-	Saapuminen ja majoittuminen, kahvia saatavana
16.30	Tervetuliaiskahvit
17.00	Vapaata seurustelua
18.00	Iltaapala
18.30	Maimu Brushwoodin runotuokio
19.00 -	Meikkaustyöpaja, jota vetää meikki-, burleski- ja dragtaiteilija Salla Väisänen. Salla opastaa värien ja varjostusten käyttöön ym. elävillä malleilla. Muutama vapaaehtoinen pääsee siis mallikappaleeksi käsittelyyn!

Lauantai 20.05.2017

7.00 - 10.00	Aamusauna
8.00 - 10.00	Aamupala majoittuneille
9.00 - 15.00	Meikkaus- ja kampauspalvelut, joista vastaa alan opiskelijaryhmä Tampereelta
11.00	Puolisoiden tapaaminen
12.00	Hallituksen kokous
13.00	Lounas
14.00 - 15.00	Vapaata aikaa meikkaukseen, oleiluun ja vaatteiden vaihtoon VAIHTOTORILLA (voit siis tuoda käyttämättä jääneitä vaatteitasi ja asusteita, kunhan viet käsiin jääneet kamppeesi takaisin mukanas)
14.30	Kahvit
15.00 - 16.00	Anukatarina Solosen esitelmä ”Transvestiitin tila patriarkaatin ja feminismin välisessä kuilussa?” Tilaisuus keskusteluun
16.00 - 16.45	Asta Hyvärinen: Elämäntarinan kerrontaa
16.45 - 18.00	Dreamwear Club ry:n sääntömääräinen kevätkokous
18.00	Iltaapala
19.00-	Illalla hauskaa omin voimin; stand-up-koomikko, punkkarityttö Jonna Rottanen, BINGO, musiikkia...

Sunnuntai 21.05.2017

8.00 - 11.00	Aamusauna
9.00 - 10.00	Aamupala
- 12.00	Huoneiden luovutus

**Laatua ja hyvää palvelua
Rovaniemellä**

KLKOPIO

KLDIGIPAINO

Kansankatu 8, Rovaniemi, puh. 0207 809 500 WWW.KLKOPIO.FI WWW.KLDIGIPAINO.FI

*Turun Minkit peruukkiliike Kinnusella. Miellyttävät myyjät
Miia ja Marjo toivottavat tervetulleeksi toistekin!*